

Tots els camins van a Frankfurt

Es troben un francès i un alemany. El francès diu a l'alemany que ja té la solució per al futur Banc Central Europeu. La solució és Trichet. No, no és una marca de panys de seguretat, no. És el cognom de l'actual governador del Banc de França, que es diu Jean-Claude Trichet. L'alemany s'estranya de la "solució" francesa. L'alemany es creia que per a encarrilar l'assumpte n'hi havia prou amb Wim Duisenberg, un home tan holandès com la ciutat de Maastricht. Però el francès argumenta que, com que el futur banc central de l'euro tindrà la seu en territori alemany (Frankfurt), és natural que, en compensació, sigui un francès qui el presideixi. Mentre el francès i l'alemany discuteixen, passa un espanyol i els diu que ell té la solució, la millor solució. Ni panys de seguretat francesos, ni ciutadans holandesos. L'espanyol té una proposta sobrenatural: un àngel. A més, aquest Àngel té la virtut de ser Rojo i Duque alhora. L'alemany i el francès es queden amb un pam de nas.

Podria semblar un acudit, si no fós una batalla per aconseguir l'autèntic gran poder de l'Europa de l'euro. A França, han fet una jugada molt vistosa. S'han despenjat per sorpresa amb el nom del governador del seu banc central. La candidatura del senyor Trichet ha valgut el primer comunicat conjunt de la presidència de la República (conservadora) i del govern socialista francès. Per alguna cosa deu ser. El ministre d'Afers Europeus, Pierre Moscovici, ha arribat a dir que hi ha un acord, almenys implícit, amb els alemanys. Ja que el Banc Central Europeu (BCE) naixerà a Frankfurt, sota l'ombra del Bundesbank, enviem-hi un francès, encara que només sigui per compensar. Com era d'esperar, el ministre alemany de Finances, Theo Waigel, ha negat que hi hagi cap acord. N'hi ha que consideren que el nom de Trichet ha sortit destinat a cremar-se. Si et dius Jospin o Chirac, i el governador del teu banc central és una herència de l'època Balladour, pots mirar de desempallegar-te'n. Pot ser que Trichet no guanyi el primer premi, però s'haurà projectat la imatge que França pot aspirar a tot. I premis de consolació, no n'han de faltar.

El comitè executiu del BCE s'ha de nomenar la primavera que ve, immediatament després de saber les monedes que formaran l'euro. Serà l'autèntic *sancta sanctorum* del poder monetari europeu. Naturalment, a més de president, tindrà vice-president i quatre vocals. Però l'aposta de París s'ha de veure en una perspectiva més àmplia. El gener que ve, un francès, Jacques de Larosière, ha de deixar la presidència d'una altra institució internacional, el Banc Europeu de la Reconstrucció i el Desenvolupament (BERD). Sembla difícil que París pugui aspirar a presidir

el BERD i el BCE alhora. Aquí hi ha cromos per a canviar.

Qui fa cara de cromó és l'holandès Wim Duisenberg, que ja es veia inaugurant el pantà de l'euro. No es pot dir que hagi perdut la batalla, però, és clar, si es pensava que anar de la presidència de l'Institut Monetari Europeu al capdamunt del BCE seria com una passejada amb bicicleta, ara s'ha adonat que com a mínim haurà de pedalar fort. Partidaris no li'n falten. En té de tant relleu com el prestigiós diari *Financial Times* que ha escrit que "un dels avantatges d'un candidat d'un país petit és que la seva aptitud per a servir l'interès general és creïble". Tampoc no és estrany que les lloances al candidat dels alemanys vinguin de la City, perquè sembla que Kohl estaria disposat a reservar un seient al

BCE per a quan els britànics es dignin a entrar en l'euro.

Però si, a Duisenberg, li passa com al seu compatriota Van Gaal i s'estavella en la lliga de campions, potser s'haurà d'acceptar l'experiència batalladora dels madrilenys en les copes d'Europa. El nom del governador del Banc d'Espanya circula fins i tot en la premsa alemanya. Potser un rebot podria portar Rojo a la final. Tot un somni. I, mentre Rojo somnia truites, el ministre d'Economia, Rodrigo Rato, podria fer de les seves al Banc d'Espanya. El govern espanyol potser sospesa la idea de separar el banc emissor un dels seus braços armats. Es tractaria de retirar-li les facultats d'inspecció del sistema bancari per posar-les sota els dominis del ministeri d'Economia. I, ja se sap, si et dius Rato o Aznar, i el governador del teu banc central és una herència socialista, pot ser que et vingui de gust veure com l'àngel vola. ■

MIQUEL RAMON

"El nom del governador del Banc d'Espanya, Luis Ángel Rojo, com a president del BCE circula fins i tot en la premsa alemanya. Potser un rebot podria portar Rojo a la final."